person, för att af honom utdelas till adressaterne - till följe hvaraf postkassan gått förlustig det porto som bordt belöpa sig på hvarje af de under skiljd adress befintelige korsband. Ett annat postkontor hade blott uppburit 5 penni för ett ordentligen förseglat bref, under förebärande att innehållet kunde hänföras till sådana pressens alster som äro tillåtna till afsändande under korsband. Ett sådant tolkande af författningens ande mening visar tydligen att det afsändande postkontoret saknar hel och hållet kännedom om ett korsbands utseende. I anledning häraf får jag förklara att med korsband förstås: en eller två pappersremsor, som i kors omsluta det afsändande föremålet, och hvilka remsor ej ens få vara fästade vid hvarandra på det att de med lätthet må kunna borttagas och det omslutna föremålet undersökas. Uppå dessa remsor tecknas adressen och afsändarens namn som han så för godt finner; men intet för öfrigt skrifvet, ej ens med blyerts får finnas uti försändelsen, med undantag - ändringar på korrektur ark.

Beträffande det i första punkten omnämnde missbruket, så kunna va flere exemplar af samma tryck alste omslutas af ett korsband, men blott med en enda skriftlig adress, som förut sagt blifvit.

I anledning af allt detta ser jag mig tvungen erinra Hr Postförvaltaren om nödvändigheten att derest åtal undvikas vill med noga eftertanke tillämpa H. K. M. nådiga föreskrifter, och uti tvifvelaktiga fall med förfrågningar vända sig till Postdirektionen hellre än att genom oriktig tolkning befrämja postkassans förlust; och väntar jag derhos att, ifall dylika före eller förekomma, postkontoren å destinationsorterne, vid äfventyr af ansvar, göra anmärkning emot försändelsen eller inkomma till postdirektionen med anmälan om det förelupna. Helsingfors, å Postdirektionen den 4. April 1868.

A. Gripenberg

O.W.Sanste